

MŁYNNY (2) *ai*

sg *m N* młynny (1). ◇ *G* młynn(e)go (1). ◇ [*n G* młynn(e)go. ◇ *A* młynn(e). ◇ *I* młynn(e)m.]

Sł stp notuje, *Cn*, *Linde* brak.

Przymiotnik od „młyn” ‘pomieszczenie i urządzenia do rozcierania różnych substancji (głównie zboża na mąkę lub kaszę)’; dotyczący młyna, używany w młynie (2) : debet aquam demittere [...] alias na wsisthky sthavy dlia thak młynnego vpvsthv iako yalowego volno puscicz ZapWar [po 1526] nr 2455.

Zestawienie: »kamień młynny« (1): Zalię Auicenna powiada: iż kamień młynny [kámieñ młyńki SienHerb 339]/ ktori każdy człowiek zna/ ielth ściągaiący FalZioł IV 59b.

a. [*praw. W funkcji rzeczownika: »młynne« = opłata uiszczana przez chłopów za prawo przemiału zboża w młynach innych niż własnego pana feudalnego: Młynne. – Jest też tam czynsz jeden, który zową młynnem, staradawna ustawiony, przeto że im wolno jachać do młynów cudzych, gdy swoje nie mielą. Z każdej włóki winni dać tego młynnego do roku per gr 6. LustrMaz I 58, 62, 63.]*

Cf **MŁYNOWY, MŁYŃSKI**

TZ